

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 22-443/DH/DH

Beslissing van de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 10 augustus 2022 in de zaak 22-443/DH/DH naar aanleiding van de klacht van:

klager

en

klaagster

gemachtigde voor klagers: [dhr. P]

over:

verweerder

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna ook: de voorzitter) heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Den Haag (hierna: de deken) van 11 mei 2022 met kenmerk K198 2021 ia/ak, door de raad ontvangen op 11 mei 2022, en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 5 (inhoudelijk) en 1 tot en met 11 (procedureel).

1 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht gaat de voorzitter, gelet op het klachtdossier, uit van de volgende feiten.

1.1 Klager is gehuwd geweest. Het huwelijk tussen hem en zijn vrouw (hierna: de vrouw) is ontbonden door inschrijving van de echtscheidingsbeschikking op 15 september 2020. Onderdeel van de echtscheidingsbeschikking is onder meer een tussen klager en de vrouw overeengekomen echtscheidingsconvenant, waarin onder meer is opgenomen:

“De BV van de man zal daartoe ten behoeve van de vrouw uiterlijk op 31 december 2020 (...) op een door de vrouw aan te wijzen, daartoe geëigende geblokkeerde pensioenrekening € 71.366,50 storten.”

1.2 Bij brief van 28 januari 2021 heeft klagers advocaat mr. V aan de vrouw onder meer geschreven dat zij klagers belangen behartigt in verband met de fouten die de gezamenlijk ingeschakelde mediator heeft gemaakt in de advisering over de gevolgen van de echtscheiding. Mr. V benoemt in haar brief wat klager haar heeft bericht en welke fouten de echtscheidingsmediator heeft gemaakt volgens klager. Mr. V schrijft onder meer aan de vrouw:

“Daarnaast wil cliënt graag proberen met u in onderling overleg tot nadere afspraken te komen over het niet langer voldoen van de helft van de ODV aan u en terugbetaling door u van de eerste onverschuldigd door cliënt aan u betaalde termijn. Indien u daarmee kunt instemmen, kan ik deze nadere juridisch wel juiste afspraak tussen u beiden vastleggen, wederom in een aanvullend convenant.”

1.3 De vrouw heeft zich vervolgens tot verweerder gewend voor bijstand.

1.4 Bij brief van 5 februari 2021 heeft verweerder aan mr. V onder meer het volgende geschreven:

“Cliënte is niet bereid te voldoen aan de verzoeken van uw cliënt. Naar het oordeel van cliënte is er voor het “openbreken” van de vaststellingsovereenkomst geen enkele reden. In uw brief mis ik ook de grondslag van een vernietiging van de overeenkomst. De enige grondslag die ik in uw brief lees is “onverschuldigde betaling”. (...) Wat daar ook van zij, in ieder geval heeft deze grondslag niets van doen met een vernietiging van de vaststellingsovereenkomst. (...)

Overigens is cliënte van oordeel dat [de echtscheidingsmediator] geen fouten heeft gemaakt. Ik lees in uw brief ook geen deugdelijke onderbouwing voor die stelling. (...)

U stelt in uw brief een aantal feiten. Cliënte betwist die feiten. (...)

Uw cliënt en de besloten vennootschap [klaagster] dienen de gemaakte afspraken na te komen. (...) De besloten vennootschap [klaagster] verkeert inmiddels al vanaf 1 januari 2021 in verzuim en is inmiddels al enige tijd gehouden de verdragingschade te vergoeden.”

1.5 Bij brief van 8 februari 2021 heeft verweerder aan klagers onder meer geschreven:

“In de vaststellingsovereenkomst d.d. 6 augustus 2020 (artikel 7.1) bent u overeengekomen dat u aan cliënte betaalt een bedrag van € 71.336,50. Deze verplichting bent u niet nagekomen, ondanks de afgesproken betalingstermijn tot en met 31 december 2020. Dat betekent dat u inmiddels in verzuim bent. U dient nog aan cliënte te betalen een bedrag van € 57.069,50.”

1.6 Bij brief van 9 februari 2021 heeft de gemachtigde van klagers aan verweerder onder meer geschreven dat, wat betreft de ODV, het convenant vernietigbaar is en de holding niet gehouden is tot betaling van de ODV over te gaan, alsook dat de financiële situatie van de holding niet toelaat dat de ODV wordt uitgekeerd aan de vrouw.

1.7 Op 9 februari 2021 heeft verweerder, namens zijn cliënte, bij de rechtbank Den Haag een verzoek gedaan tot het leggen van conservatoir beslag ten laste van klaagster. Het verzoek maakt onderdeel uit van het dossier. Het beslag is gelegd na op 10 februari 2021 verkregen verlof.

1.8 Bij e-mail van 12 februari 2021 heeft verweerder aan de gemachtigde onder meer geschreven:

“Hierbij bericht ik u dat de argumenten in uw brief van 9 februari j.l. niet meebrengen dat cliënte de heer [klager] en de B.V. niet kan houden aan de gemaakte afspraken. Dat doet zij dan ook wel. (...)

Ik heb opdracht om uw cliënte te dagvaarden en dat zal ik ook doen binnen de wettelijke termijn, tenzij uw cliënte zich alsnog bereid verklaart om aan de betalingsverplichtingen jegens cliënte te voldoen. (...) Indien er sprake is van bijzondere omstandigheden waarmee cliënte nu onvoldoende rekening houdt, verneem ik graag zo spoedig mogelijk van u. Een eventueel voorstel tot een minnelijke regeling zal ook met deugdelijk bewijs moeten worden onderbouwd en een ongetekende mail van een ‘account’ (de bijlage bij uw brief van 9 februari j.l.) is wat mij betreft niet voldoende.”

1.9 Op 17 februari 2021 heeft mr. O, namens klaagster, een e-mail gestuurd aan verweerder. In de e-mail staat onder meer dat van de zoon van de vrouw is vernomen dat de vrouw geen opdracht zou hebben gegeven om op deze wijze beslag te leggen. Verder is door mr. O verzocht het beslag op te heffen.

1.10 Bij e-mail van 18 februari 2021 heeft verweerder gereageerd en onder meer geschreven:

“[De gemachtigde] heeft echter gereageerd met de opmerking dat eerst het beslag opgeheven wordt en dat daarna partijen met elkaar in overleg moeten. Wat cliënte

betreft werkt het zo niet. (...)

In opdracht van cliënte is beslag gelegd ter zekerheid van verhaal. Ik zie daar het onbetamelijke niet van in (...)

Indien de bank het gelegde beslag heeft vertaald naar een hoger bedrag dan waarvoor met verlot beslag is gelegd, zal dat denk ik met de bank opgelost moeten worden. Volgens is mijn deurwaarder niet over grenzen gegaan.

Bijgaand treft u nog aan de dagvaarding die tijdig aan uw cliënte zal worden betekend.”

1.11 Mr. O heeft diezelfde dag gereageerd en onder meer geschreven:

“Graag het akkoord van uw cliënte op de tekst van bijgevoegd concept waarna ik u een ondertekend exemplaar zal doen toekomen. (...)

Indien uw cliënt haar medewerking aan deze geboden zekerheidstelling weigert zal morgenmiddag een kort geding datum worden aangevraagd.”

1.12 Bij e-mail van 19 februari 2021 heeft verweerder gereageerd en onder meer geschreven:

“Cliënte gaat niet akkoord met de tekst van uw depotovereenkomst, nu met de overeenkomst de inmiddels door beslag verkregen zekerheid wordt miskend. Immers, het beslag zou moeten worden opgeheven voordat het bedrag is gestort op de derdenrekening.

Graag zie ik een aangepaste versie tegemoet. In ieder geval zal tot uitgangspunt moeten worden genomen: (...)

Uw cliënte kan er natuurlijk ook ter nakoming van de gemaakte afspraken voor kiezen het bedrag aan cliënte te betalen op de geblokkeerde rekening en met cliënte overeen te komen dat zij een bedrag aan uw cliënte restitueert indien zij onverhoopt in het ongelijk wordt gesteld.”

1.13 Bij e-mail van 19 februari 2021 heeft verweerder aan de gerechtsdeurwaarder onder meer geschreven:

“Namens cliënte (...) verzoek ik u om de Rabobank te berichten het beslag op de tegoeden van de besloten vennootschap [klaagster] te beperken tot een bedrag van € 66.000,00 en de tegoeden voor het meerdere vrij te geven aan de besloten vennootschap voorafgaand aan de af te geven derdenverklaring. Cliënte aanvaardt het risico dat ingeval van andere beslagen het bedrag van € 66.000,00 moet worden gedeeld met mogelijke andere beslagleggers.”

1.14 Bij e-mail van 15 april 2021 heeft verweerder aan de gerechtsdeurwaarder geschreven dat de vordering van de vrouw is betaald en dat zij geen belang meer heeft bij handhaving van het conservatoire beslag, met het verzoek het ten laste van klaagster gelegde derdenbeslag onmiddellijk op te heffen.

1.15 Bij brief van 19 april 2021 heeft verweerder aan mr. V een kopie van zijn akte houdende vermindering van eis gestuurd, zoals hij deze op 21 april 2021 bij de rechtbank zal indienen.

1.16 Bij brief van 27 augustus 2021, door de deken ontvangen op 6 september 2021, hebben klagers bij de deken een klacht ingediend over verweerder.

2 KLACHT

2.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klagers verwijten verweerder het volgende.

- 1) Verweerder heeft de zaak bewust en onnodig doen escaleren en heeft alle aangeboden oplossingen zonder enige overweging naast zich neergelegd.
- 2) Verweerder heeft aantoonbaar zijn cliënte niet en/of niet volledig geïnformeerd.
- 3) Verweerder heeft gemaakte afspraken bewust in de wind geslagen.

- 4) Verweerder heeft zonder toestemming gesprek(ken) opgenomen.
- 5) Verweerder heeft de rechtbank bij het verzoek tot het leggen van conservatoir beslag niet (geheel) juist geïnformeerd.
- 6) Verweerder heeft beide partijen onnodig op hoge kosten gejaagd.
- 7) Verweerder heeft dreigementen aan het adres van de gemachtigde geuit.
- 8) Verweerder is een procedure gestart terwijl partijen (bijna) tot een oplossing waren gekomen.
- 9) Verweerder heeft geprobeerd om de mogelijkheid een klacht bij de deken in te dienen uit te sluiten en heeft kort daarop te kennen gegeven dit zelf wel richting mr. V te doen.

3 VERWEER

3.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De voorzitter zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

4 BEOORDELING

4.1 De klacht richt zich tegen de advocaat van de wederpartij van klagers. Uitgangspunt is dat aan de advocaat een grote mate van vrijheid toekomt om de belangen van zijn cliënt te behartigen op de wijze als hem in overleg met zijn cliënt goedgeeft. Deze vrijheid, die mede voortvloeit uit de kernwaarde partijdigheid als bedoeld in artikel 10a Advocatenwet, mag niet ten gunste van een tegenpartij worden beknot, tenzij diens belangen nodeloos en op ontoelaatbare wijze worden geschaad. Deze vrijheid vindt haar begrenzing in de plicht van de advocaat zich te onthouden van (feitelijke) stellingen waarvan hij de onjuistheid kent of redelijkerwijs kan kennen. De ratio van deze beperking van bedoelde vrijheid van de advocaat is, dat de rechter en de wederpartij door de onware feiten niet worden misleid. Daarbij moet wel in het oog worden gehouden dat de advocaat de belangen van zijn cliënt dient te behartigen aan de hand van het feitenmateriaal dat zijn cliënt hem verschaft en dat hij in het algemeen mag afgaan op de juistheid van dat feitenmateriaal en slechts in uitzonderingsgevallen gehouden is de juistheid daarvan te verifiëren. Daarnaast mag een advocaat zich niet onnodig grievend uitlaten over de wederpartij van zijn cliënt. Daarbij moet een advocaat in familiékwesties als de onderhavige in het algemeen waken voor een onnodige polarisatie tussen de ex-echtelingen. Van een advocaat mag een bepaalde mate van terughoudendheid worden verwacht, juist omdat ook andere belangen in die procedure een grote rol kunnen spelen..

Klachtonderdelen 1, 3, 6 en 8

4.2 De voorzitter overweegt dat een advocaat in het algemeen niet hoeft af te wegen of het voordeel dat hij voor zijn cliënt wil bereiken met de middelen waarvan hij zich bedient, opweegt tegen het nadeel dat hij daarmee aan de wederpartij toebrengt. Wel moet de advocaat zich onthouden van middelen die, zonder dat zij tot enig noemenswaardig voordeel voor zijn cliënt strekken, onevenredig nadeel aan de wederpartij toebrengen. Daarvan is de voorzitter niet gebleken.

4.3 Verder geldt dat verweerder, als advocaat van de wederpartij van klagers, de belangen van zijn cliënte dient te behartigen: het staat hem vrij om, rekening houdend met de belangen en wensen van zijn cliënte, al dan niet te kiezen voor het voeren van minnelijk overleg. Hoewel een minnelijke regeling de voorkeur verdient boven een procedure, is er geen verplichting tot het voeren van minnelijk overleg. Dit is ter vrije beoordeling aan de advocaat en zijn cliënt. Indien zij menen dat een minnelijke regeling niet haalbaar is, kan de advocaat niet door de wederpartij worden verplicht alsnog een regeling in der minne te proberen. Indien het, ondanks pogingen daartoe, niet lukt om een regeling te treffen en de cliënt wil procederen, dan is het alleszins gerechtvaardigd dat de advocaat aan die wens van zijn cliënt voldoet.

4.4 Het stond verweerder dan ook vrij om in overleg met zijn cliënte de aanpak van de zaak te bepalen en om namens zijn cliënte conservatoir derdenbeslag te leggen na daartoe verkregen verlof. Het stond verweerder eveneens vrij om namens zijn cliënte het standpunt in te nemen dat de voorgestelde depotovereenkomst door zijn cliënte niet werd geaccepteerd. Het oordeel over de inhoudelijke kwestie – de kwestie van (fouten in) het echtscheidingsconvenant en de daarin opgenomen bepaling over de ODV – is niet aan de tuchtrechter, maar aan de civiele rechter. Dat verweerder bewust en/of onnodig de kwestie heeft doen escaleren is de voorzitter niet gebleken. Evenmin is de voorzitter gebleken dat verweerder gemaakte afspraken in de wind heeft geslagen en/of partijen onnodig op kosten heeft gejaagd. Verweeders aanpak van de zaak beviel klagers kennelijk niet. Dit betekent echter niet dat verweerder de grenzen van de vrijheid die hem als advocaat van de wederpartij toekomt heeft overschreden. Dat verweerder met zijn handelen de belangen van klagers nodeloos en op ontoelaatbare wijze heeft geschaad is de voorzitter niet gebleken. De voorzitter zal deze klachtonderdelen daarom kennelijk ongegrond verklaren.

Klachtonderdeel 2

4.5 De voorzitter stelt voorop dat het in de Advocatenwet voorziene recht om een klacht in te dienen tegen een advocaat slechts toekomt aan diegene die door het handelen of nalaten waarover wordt geklaagd rechtstreeks in zijn belang is of kan worden getroffen.

4.6 Klager heeft geen rechtstreeks belang bij de manier waarop verweerder zijn cliënte bijstaat. Het is aan deze cliënte, en niet aan klager, om daar zo nodig een klacht over in te dienen in het geval zij van mening is dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. De voorzitter verklaart dit klachtonderdeel daarom kennelijk niet-ontvankelijk.

Klachtonderdeel 4

4.7 Klager stelt dat verweerder (telefoon)gesprekken met hem zou hebben opgenomen zonder zijn toestemming. De voorzitter kan de juistheid van die stelling niet vaststellen. Verweerder heeft het uitdrukkelijk betwist. Bij gebreke van verdere onderbouwing kan de voorzitter niet vaststellen dat verweerder een of meer gesprekken heeft opgenomen. Dit klachtonderdeel is daarom kennelijk ongegrond.

Klachtonderdeel 5

4.8 De voorzitter overweegt dat de door verweerder gedane vordering (in het verzoek tot het leggen van conservatoir beslag) overeenkomt met hetgeen in het echtscheidingsconvenant is gesteld verminderd met het bedrag dat door klager al aan de vrouw was betaald. Dat verweerder heeft verzocht de vordering te begroten op € 66.000,-, acht de voorzitter – gelet op de vermeerdering met de wettelijke rente en de buitengerechtelijke kosten – niet onbegrijpelijk. Voor zover de klacht ook ziet op het feit dat de bank het volledige saldo van klager heeft bevroren, geldt dat hiervan aan verweerder geen verwijt kan worden gemaakt. Verweerder heeft bovendien op 19 februari 2021 zelf aan de deurwaarder verzocht de Rabobank te verzoeken het beslag op de tegoeden van klager te beperken tot een bedrag van € 66.000,- en de tegoeden voor het meerdere vrij te geven aan klager. Van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen van verweerder is de voorzitter niet gebleken. Dit klachtonderdeel is kennelijk ongegrond.

Klachtonderdeel 7

4.9 De voorzitter overweegt dat de gemachtigde een klacht heeft ingediend namens klaagsters. Daaruit leidt de voorzitter af dat de gemachtigde niet namens zichzelf heeft geklaagd. Voor zover klagers klagen over de bejegening van hun gemachtigde geldt dat zij daarbij geen rechtstreeks belang hebben. Dit klachtonderdeel is daarom

kennelijk niet-ontvankelijk.

4.10 Ten overvloede overweegt de voorzitter dat deze stelling door klagers op geen enkele wijze is onderbouwd. Van enige dreigementen van verweerder aan het adres van de gemachtigde is de voorzitter niet gebleken.

Klachtonderdeel 8

4.11 Klagers verwijten verweerder dat hij heeft geprobeerd om de mogelijkheid een klacht bij de deken in te dienen uit te sluiten. Verweerder heeft erkend dat hij in het kader van de minnelijke regeling heeft voorgesteld dat er over en weer geen klachten zouden worden ingediend. Het stond verweerder vrij om dit in de onderhandelingen mee te nemen. Dat verweerder kort daarop te kennen zou hebben gegeven wel zelf een klacht richting mr. V in te willen dienen, doet daar niet aan af, nog los van het feit dat niet is gebleken van een dergelijk voornemen. Van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen is geen sprake. Ook dit klachtonderdeel is daarom kennelijk ongegrond.

BESLISSING

De voorzitter verklaart:

- klachtonderdelen 2 en 7, met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, kennelijk niet-ontvankelijk;
- klachtonderdelen 1, 3 tot en met 6, 8 en 9, met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, kennelijk ongegrond.

Aldus beslist door mr. H.C.A. de Groot, plaatsvervangend voorzitter, bijgestaan door mr. C.M. van de Kamp als griffier en uitgesproken in het openbaar op 10 augustus 2022.